

به نام خدا

فرآیند انتخابات و رأی‌گیری در کشورهای مختلف (۴) (هند، چین، ژاپن و استرالیا)

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۲.....	هند
۹.....	چین
۱۵.....	ژاپن
۲۱.....	استرالیا
۲۷.....	منبع و مأخذ

کد موضوعی: ۲۶۰
شماره مسلسل: ۱۰۳۷۸
شهریورماه ۱۳۸۹

دفتر: مطالعات سیاسی

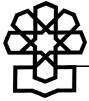

فرآیند انتخابات و رأی‌گیری در کشورهای مختلف^۱ (۴) (هند، چین، ژاپن و استرالیا)

چکیده

بدون تردید شناخت فرآیندها و نظام انتخاباتی کشورهای مختلف و مقایسه آنها و درک نقاط ضعف و قوت این ساختارها می‌تواند کمک مؤثری در جهت شناخت و اصلاح قوانین مرتبط، در کشور با توجه به تجارب موفق سایر کشورها داشته باشد. در این راستا طی سلسله گزارش‌هایی، فرآیند رأی‌دهی و انتخابات در کشورهای مختلف جهت آشنایی بیشتر نمایندگان و محققان محترم به اختصار بررسی می‌شود. برخی نکات ظریف در این فرآیندها می‌تواند راهگشای پاره‌ای از مشکلات داخلی از نظر رجوع به تجارب موفق سایر کشورها باشد. گزارش حاضر به بررسی فرآیند انتخابات و رأی‌گیری در چهار کشور ژاپن، هند، چین و استرالیا می‌پردازد.

۱. این گزارش ترجمه چهار فصل از کتاب "Voting Election the World Over" است که در سال ۲۰۰۹ به چاپ رسیده است.

هند

نظام انتخاباتی

نظام حکومتی هند یک نظام پارلمانی است. پارلمان این کشور متشکل از مجلس لوک‌سابها (مجلس مردم) و مجلس راجیاسابها (شورای ایالت‌ها) است. رئیس‌جمهور، براساس ترکیب سیاسی مجلس لوک‌سابها، نخست‌وزیر را انتخاب می‌کند.

انتخابات مجلس لوک‌سابها هر پنج سال یک‌بار و براساس یک نظام انتخاباتی اکثریتی ساده برگزار می‌شود. این نظام انتخاباتی میراث استعمار بریتانیاست که در سال ۱۹۴۷ پایان یافت. براساس قانون اساسی هند تعداد اعضای این مجلس ۵۵۰ نفر است. کاست‌ها و قبایل به رسمیت شناخته شده هم می‌توانند نمایندگانی به این مجلس بفرستند. از این‌رو برای کاست‌ها و قبایل، حوزه‌های انتخابیه مجزایی در نظر گرفته شده است. در این حوزه‌ها فقط نمایندگانی که متعلق به این گروه‌ها باشند می‌توانند انتخاب شوند. چنانچه حکومتی که قدرت را در اختیار دارد، نتواند رأی اعتماد اکثریت اعضای مجلس لوک‌سابها را جلب کند و امکان ایجاد حکومت جدیدی هم که بتواند این اکثریت را به‌دست آورد وجود نداشته باشد، رئیس‌جمهور می‌تواند پیش از پایان دوره پنج‌ساله لوک‌سابها، این مجلس را منحل کرده و فرمان برگزاری انتخابات زود هنگام صادر کند.

اعضای مجلس راجیاسابها به‌طور غیرمستقیم توسط مردم هر ایالت انتخاب می‌گردند نظام انتخاباتی که در انتخابات مجلس راجیاسابها به‌کار می‌رود نظام تک رأی قابل انتقال است. مدت تصدی اعضای این مجلس یک دوره ۶ساله است تعداد افرادی که از هر ایالت برای عضویت در این مجلس انتخاب می‌شوند بستگی به میزان جمعیت آن ایالت دارد. در صورتی‌که تعداد نمایندگان انگلیسی - هندی در مجلس

لوک‌سابها کمتر از میزان مشخص شده باشد، رئیس‌جمهور می‌تواند ۲ تن از افراد این گروه را به عضویت در این مجلس منصوب کند، وی همچنین می‌تواند ۱۲ عضو مجلس راجیاسابها را منصوب کند تا نماینده گروه‌های ادبی، عملی، هنری و اجتماعی باشند.

چه کسانی می‌توانند رأی بدهند؟

در حال حاضر، نظام انتخاباتی هند مبتنی بر اصل حق رأی همگانی است. این اصل پس از پایان حکومت استعماری بریتانیا و تصویب قانون اساسی هند در سال ۱۹۵۰ مورد پذیرش قرار گرفت. تمامی افراد کشور صرف‌نظر از کاست، عقیده، دین یا جنسیت خود از حق رأی برخوردارند.

زنان

زنان هندی در سال ۱۹۵۰ از حق رأی بهره‌مند شدند.

اصلاحیه‌های هفتاد و سوم و هفتاد و چهارم قانون اساسی که در سال ۱۹۹۴ به تصویب رسیدند مقرر می‌داشتند که ۳۳ درصد کرسی‌های تمامی نهادهای محلی باید به زنان اختصاص یابد. نهادهایی که این سهمیه را رعایت نکنند جریمه خواهند شد. برخی از احزاب سیاسی هند هم سهمیه‌هایی برای زنان در لیست‌های انتخاباتی خود در نظر گرفته‌اند. حزب کنگره هند یک سهمیه ۱۵ درصدی و حزب شورای خلق آسا یک سهمیه ۳۵ درصدی برای زنان در نظر گرفته‌اند.

اقلیت‌ها

بر اساس قانون اساسی هند، ۲۲ درصد تمامی کرسی‌ها به گروه‌هایی که به لحاظ تاریخی دچار محرومیت بوده‌اند اختصاص یافته است. این گروه‌ها به دو دسته تقسیم می‌شوند: کاست‌های قانونی (۷۹ کرسی) و قبایل قانونی (۴۱ کرسی) در حوزه‌هایی که به کاست‌ها یا قبایل اختصاص یافته تنها اعضای این کاست‌ها یا قبایل می‌توانند کاندیدا شوند، اما تمامی افراد ساکن در آن حوزه حق رأی‌دهی دارند.

سن رأی‌دهی

پیش از سال ۱۹۸۹، سن رأی‌دهی در هند ۲۱ سال بود. در حال حاضر سن رأی‌دهی ۱۸ سال است.

مجرمان

در هند کسانی که در ۶ سال قبل از انتخابات دستکم ۲ سال را در زندان بوده‌اند از حق رأی‌دهی محرومند.

مردم به چه کسانی می‌توانند رأی بدهند؟

اعضای پارلمان، اعضای مجالس قانونگذاری ایالتی و نواحی و رئیس‌جمهور و معاون وی از طریق انتخابات برگزیده می‌شوند. ویدهان سابه‌ها (مجالس قانونگذاری ایالت‌ها) نهادهایی هستند که اعضای آنها مستقیماً توسط مردم ایالت‌ها انتخاب می‌شوند و مسئولیت نظارت بر امور حکومتی ۲۸ ایالت هند را برعهده دارند. انتخابات

مجالس قانونگذاری ایالت‌ها هر ۵ سال یکبار برگزار می‌شود، مگر اینکه نیاز به برگزاری انتخابات زود هنگام باشد. برخی از این ایالت‌ها دو مجلس قانونگذاری دارند. دو ناحیه از نواحی هفت‌گانه هند یعنی ناحیه مرکزی دهلی و ناحیه پوندی‌جری هم دارای مجالس قانونگذاری مختص به خود هستند.

انتخابات مجالس قانونگذاری ایالت‌ها هم به همان شیوه انتخابات مجلس لوک‌سابها برگزار می‌شود: اعضای این مجالس از طریق یک نظام اکثریتی ساده در ایالت‌ها و نواحی که به حوزه‌های انتخابیه تک‌نماینده‌ای تقسیم شده‌اند، انتخاب می‌شوند. اعضای مجالس قانونگذاری ایالت‌ها، اعضای لوک‌سابها و اعضای راجیاسابها و نیز رئیس‌جمهور را که دوره خدمتش ۵ ساله است، انتخاب می‌کنند. در انتخاب رئیس‌جمهور نوعی تناسب بین جمعیت هر ایالت و تعداد آرای که نمایندگان آن ایالت می‌توانند برای انتخاب رئیس‌جمهور به صندوق بیاندازند، وجود دارد. در صورتی که هیچ‌یک از کاندیداهای ریاست‌جمهوری نتواند اکثریت آرا را به خود اختصاص دهد، کاندیداهایی که کمترین رأی را آورده‌اند حذف می‌شوند و آرای آنها به سایر کاندیداها منتقل می‌شوند، این کار آنقدر ادامه می‌یابد تا یکی از کاندیداها اکثریت آرا را به‌دست آورد. معاون رئیس‌جمهور هم با رأی مستقیم تمامی اعضای انتخابی و انتصابی مجالس لوک‌سابها و راجیاسابها انتخاب می‌شود.

برگزاری انتخابات

کمیسیون انتخابات هند که یک نهاد مستقل است و براساس قانون اساسی در ۲۵ ژانویه ۱۹۵۰ شکل گرفته است، مسئول برگزاری و نظارت بر انتخابات پارلمان ملی و

مجالس قانونگذاری ایالتی و نهادهای ریاست‌جمهوری و معاون ریاست‌جمهوری می‌باشد. در ابتدا فقط یک کمیسر عالی انتخابات، کمیسیون مستقل انتخابات را اداره می‌کرد، اما نخست در سال ۱۹۸۹ و سپس دوباره در سال ۱۹۹۳ دو کمیسر دیگر هم منصوب شدند.

کمیسر عالی انتخابات و دو همکارش توسط رئیس‌جمهور یا برای یک دوره ۶ ساله و یا تا زمانی که به ۶۵ سالگی برسند، منصوب می‌شوند. کمیسیون مستقل انتخابات دبیرخانه‌ای با ۳۰۰ کارمند دارد. در سطح ایالت‌ها، همچنین یک ناظر عالی انتخابات و یک مسئول ارشد به‌طور دائمی در امور انتخابات فعال هستند. در سطح ملی و در سطح حوزه‌های انتخابیه، ممکن است مدیران و کارمندان برخی از ادارات به امور انتخابات هم رسیدگی کنند. در زمان برگزاری انتخابات به‌طور موقت و به مدت دو هفته از افراد دیگری هم با هدف کمک به مقامات ایالتی و محلی برای برگزاری انتخابات به‌کار گرفته می‌شوند.

اقدامات کمیسیون مستقل انتخابات عبارت است از تهیه و نگهداری فهرست رأی‌دهندگان، تهیه اتاق‌های رأی‌دهی، نظارت بر شمارش آرا و اعلام نتایج انتخابات. به‌علاوه، این نهاد بر ثبت‌نام کاندیداها، ثبت‌نام احزاب سیاسی، رقابت‌های انتخاباتی و نیز مسائل مالی کاندیداها نظارت می‌کند. این کمیسیون همچنین ناظران انتخابات را تعیین می‌کند تا انتخابات به‌صورت کاملاً آزاد و منصفانه برگزار شود.

دبیرخانه کمیسیون مستقل انتخابات بودجه مستقلی دارد که میزان آن در مذاکراتی که بین نمایندگان کمیسیون و وزارت دارایی صورت می‌گیرد، تعیین می‌شود. در انتخابات پارلمان، هزینه‌های انتخابات توسط حکومت مرکزی تأمین

می‌شود. اما در انتخابات مجالس ایالتی هزینه انتخابات توسط ایالت پرداخت می‌شود. اگر انتخابات ملی و ایالتی به‌طور هم‌زمان برگزار شوند، هزینه‌ها به‌صورت مساوی بین حکومت ملی و ایالتی تقسیم می‌شود.

رای‌دهی

در هند رای‌دهی اجباری نیست. تنها افرادی که نامشان در فهرست رای‌دهندگان وجود دارد مجاز به رای‌دهی هستند. این فهرست هر ۲ سال یک‌بار مورد بازنگری قرار می‌گیرد تا نام افرادی که تا اول ژانویه آن سال به سن هجده سالگی رسیده‌اند به این فهرست اضافه شود و نیز نام افرادی که به یک حوزه جدید نقل مکان کرده‌اند یا از یک حوزه انتخابیه رفته‌اند در فهرست جدید قرار گیرد و همچنین نام افرادی که فوت کرده‌اند از فهرست حذف شود. به‌روز کردن فهرست رای‌دهندگان تنها پس از پایان ثبت‌نام کاندیداها متوقف خواهد شد.

در سال ۱۹۹۸، کمیسیون انتخابات تصمیم گرفت فهرست ۶۲۰ میلیون رای‌دهنده این کشور را رایانه‌ای کند. رایانه‌ای شدن فهرست رای‌دهندگان امکان چاپ فهرست رای‌دهندگان همراه با شماره کارت شناسایی آنها را به مسئولان می‌داد و می‌توان از آن برای مقاصد مختلف استفاده کرد. فهرست چاپ شده رای‌دهندگان و لوح‌های فشرده حاوی این فهرست پس از هر مرحله تجدیدنظر در آن به‌طور رایگان در اختیار احزاب ملی و محلی قرار می‌گیرد. همچنین مردم عادی هم می‌توانند این فهرست و لوح فشرده آن را خریداری کنند.

برای افزایش دقت فهرست رای‌دهندگان و جلوگیری از تقلبات انتخاباتی، در سال

۱۹۹۲ کمیسیون مستقل انتخابات تصمیم گرفت تا کارت شناسایی عکس‌داری برای تمامی رای‌دهندگان صادر کند.

از سال ۱۹۹۸ تاکنون، کمیسیون مستقل انتخابات استفاده از ماشین‌های الکترونیکی برای برگزاری انتخابات را افزایش داده است. در سال ۲۰۰۳، در تمامی انتخابات‌های ایالتی و انتخابات‌های میان‌دوره‌ای از ماشین‌های رای‌دهی الکترونیکی استفاده شد.

مقررات انتخابات: مقررات سیاسی و مالی مربوط به رای‌دهی

درآمد احزاب

سقف درآمد احزاب، محدودیت‌های اعمال شده بر منابع درآمدی احزاب و مقررات مربوط به افشای درآمدها: در هند احزاب سیاسی موظفند میزان کمک‌های مالی دریافتی خود از شرکت‌ها و مقامات دولتی را افشا کنند، اما سقف خاصی برای میزان پولی که احزاب می‌توانند به‌عنوان کمک دریافت کنند در نظر گرفته نشده است. همچنین هیچ نوع محدودیتی در رابطه با منابع درآمدی احزاب سیاسی وجود ندارد.

هزینه‌های احزاب: سقف هزینه‌های حزبی و مقررات مربوط به افشای آنها

احزاب موظفند هزینه‌های انتخاباتی خود را افشا کنند، اما هیچ سقف خاصی برای هزینه‌های حزبی در نظر گرفته نشده است.

کمک‌های مستقیم و غیرمستقیم دولتی

در هند دولت به احزاب کمک مالی نمی‌کند، اما کمک‌های غیرمستقیم دولتی همچون دسترسی رایگان به رسانه‌های جمعی (استفاده از برنامه‌های رادیو و تلویزیون به‌طور رایگان) در اختیار احزاب قرار می‌گیرد. در هند نه احزاب سیاسی و نه کسانی که به احزاب کمک مالی می‌کنند از تخفیف‌های مالی برخوردار نمی‌شوند.

میزان جمعیت شرکت‌کننده در انتخابات

میزان جمعیت شرکت‌کننده در انتخابات بین ۵۵ درصد تا ۶۳ درصد در نوسان بوده است.

چین

نظام انتخاباتی

نظام انتخاباتی چین ترکیبی از انتخابات‌های مستقیم و غیرمستقیم است. نمایندگان کنگره خلق در سطح بخش‌ها و شهرها به‌طور مستقیم توسط مردم انتخاب می‌گردند، اما نمایندگان کنگره ملی خلق، پارلمان چین، کنگره خلق استان‌ها، مناطق خودمختار، شهرداری‌های زیر نظر دولت و نواحی مستقل در سطوح پایین‌تر، توسط کنگره خلق انتخاب می‌شوند.

نمایندگان کنگره ملی خلق از حوزه‌های انتخابیه تک‌نماینده و با کسب اکثریت آرا در آن حوزه انتخابیه انتخاب می‌گردند. اگر در یک حوزه تعداد کاندیداهایی که اکثریت آرا را به‌دست آورده‌اند بیش از تعداد نمایندگان باشد که از آن حوزه باید

انتخاب شوند، کسی که بیشترین آرا را به‌دست آورده است به‌عنوان نماینده آن حوزه انتخاب می‌شود. اما اگر تعداد کاندیداهایی که اکثریت لازم را به‌دست آورده‌اند کمتر از تعداد مورد نیاز باشد، یک انتخابات دیگر برگزار می‌شود.

کنگره ملی خلق نباید بیش از ۳۰۰۰ نماینده داشته باشد. توزیع کرسی‌های کنگره ملی خلق بین استان‌ها توسط نهادی به‌نام کمیته دائمی (که یک نهاد دائمی است و اعضایش توسط کنگره ملی خلق انتخاب می‌شوند) و براساس این اصل که تعداد شهروندانی که توسط هر نماینده روستایی نمایندگی می‌شود چهار برابر شهروندانی است که توسط هر نماینده شهری نمایندگی می‌شوند، صورت می‌گیرد. کمیته دائمی همچنین تعداد نمایندگان اقلیت‌های ملی که براساس قانون اساسی دارای نماینده هستند را براساس جمعیت و نحوه پراکندگی این اقلیت‌ها مشخص می‌کند.

چه کسانی می‌توانند رأی بدهند؟

زنان

زنان در سال ۱۹۴۹ از حق رأی‌دهی برخوردار شدند. در بسیاری از مناطق، یکی از کرسی‌های کمیته روستا به زنان اختصاص یافته است، این زن مسئولیت امور تنظیم خانواده را برعهده دارد.

اقلیت‌ها

علاوه بر چینی‌هایی که از نژاد هان هستند، ۵۵ گروه قومی دیگر در چین وجود دارد که جزء گروه‌های اقلیت محسوب می‌شوند. در چین آن نواحی که در آنها اقلیت‌ها

به صورت گسترده حضور دارند از نوعی خودمختاری برخوردار هستند. نواحی خودمختار به سه دسته: مناطق، استان‌ها و بخش‌ها تقسیم می‌شوند. تعداد مناطق خود ۵ منطقه (منطقه خودمختار مغول‌ها، منطقه خودمختار ایغورهای سین‌کیانگ، منطقه خودمختار گوآنژی ژوانگ، منطقه خودمختار نینگژیاهیویی و منطقه خودمختار تبت) می‌باشد. تعداد استان‌های خودمختار ۳۰ استان و تعداد بخش‌های خود مختار ۱۱۶ بخش است، همچنین ۳ بخش خودمختار دارای پرچم مجزا هم در کشور وجود دارد. نهادهای مسئول اداره نواحی خودمختار، کنگره خلق و حکومت خلق مناطق، استان‌ها و بخش‌های خودمختار می‌باشند.

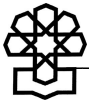
یک یا چند تن از شهروندان مقیم نواحی خودمختار به‌عنوان رئیس و نایب رئیس کمیته دائمی کنگره خلق مناطق، استان‌ها و کانتی‌های خودمختار انتخاب می‌شوند.

سن رأی‌دهی

در چین به غیر از افرادی که از حقوق سیاسی محروم شده‌اند، تمامی شهروندان جمهوری خلق چین که به سن ۱۸ سالگی رسیده‌اند از حق رأی‌دهی و کاندیدا شدن در انتخابات برخوردارند.

مجرمان

کسانی که به زندان محکوم شده‌اند، یا محکوم به کار اجباری کوتاه‌مدت در زندان یا تحت نظارت شده‌اند، اما از حقوق سیاسی محروم نگشته‌اند از حق رأی‌دهی برخوردارند. به‌علاوه کسانی که در بازداشتگاه تحت بازجویی هستند، افرادی که به قید ضمانت آزاد شده‌اند، کسانی که در حبس خانگی هستند، افرادی که در مراکز

بازپروری به سر می‌برند و نیز کسانی که دوران زندان خود را سپری کرده‌اند، می‌توانند در انتخابات شرکت کنند.

مردم به چه کسانی می‌توانند رأی بدهند؟

کنگره‌های خلق چین ۴ سطح دارند: ملی، استانی، بخش و محلی. در دو سطح بالاتر مردم مستقیماً نمایندگان کنگره خلق را انتخاب می‌کنند. اما نمایندگان کنگره ملی خلق توسط کنگره‌های استانی و نمایندگان کنگره‌های استانی توسط کنگره‌های بخش‌ها انتخاب می‌شوند. اعضای کنگره‌های محلی (روستایی) از زمان برگزاری نخستین انتخابات در سال ۱۹۵۴ تاکنون توسط مردم انتخاب می‌شوند و قانون انتخابات مصوب سال ۱۹۷۹ مقرر داشت که انتخابات در سطح کانتی‌ها هم با حضور مستقیم مردم کانتی‌ها برگزار شوند.

در سال ۱۹۸۷، کنگره خلق قانون مدون انتخابات روستاها را به تصویب رساند، براساس این قانون مقرر شد انتخابات کمیته‌های روستایی به‌طور آزمایشی برگزار شود. همچنین این قانون مقرر می‌داشت که تمامی این روستاها باید هر سه سال یکبار انتخابات کمیته‌های روستایی خود را (که نهاد اجرایی در روستاها محسوب می‌شود، اما بر روستا حاکم نیست) برگزار کنند، به‌علاوه کاندیداهای این کمیته‌ها همگی باید از اهالی خود روستا باشند. هدف از تصویب این قانون کمک به حفظ نظم اجتماعی در دوره اصلاحات اقتصادی بود. با این حال، برگزاری این انتخابات جنبه اجباری نداشت و قانون چگونگی برگزاری انتخابات را مشخص نکرده بود. براساس اصلاحاتی که بعداً در این قانون صورت گرفت، برگزاری انتخابات جنبه اجباری پیدا کرد.

برگزاری انتخابات

به طور کلی برگزاری انتخابات‌هایی که در آنها مردم به طور مستقیم نقش دارند توسط کمیته‌های انتخاباتی صورت می‌گیرد، درحالی که برگزاری انتخابات‌هایی که مردم نقش غیرمستقیمی در آنها دارند برعهده کمیته‌های دائمی کنگره خلق است. کمیته‌های دائمی کنگره ملی خلق بر کلیه مراحل انتخاب نمایندگان کنگره ملی خلق بعدی نظارت می‌کنند. کمیته‌های دائمی کنگره خلق استان‌ها، مناطق خودمختار، شهرداری‌های دولتی و نیروهای مسلح، مسئول سازماندهی انتخاب نمایندگانی است که به طور غیرمستقیم انتخاب می‌شوند.

وظایف و اختیارات کمیته‌های انتخابات شامل تعیین شرایط ثبت‌نام از رأی‌دهندگان و ثبت‌نام از آنها، انتشار فهرست رأی‌دهندگان، رسیدگی به شکایات رأی‌دهندگان در رابطه فهرست رأی‌دهندگان، تقسیم حوزه‌های انتخابیه، تعیین تعداد نمایندگانی که از هر حوزه باید انتخاب شوند، ثبت‌نام از کاندیداها و قراردادن اسامی کاندیداها در اختیار نمایندگان و نیز انتشار رسمی فهرست کاندیداها، فراهم کردن نیروهای لازم برای انجام کارهای حوزه‌های اخذ رأی، تصمیم‌گیری در مورد صحت انتخابات و انتشار نام نمایندگان منتخب و تعیین جریمه برای تخلفات انتخاباتی، می‌شود.

وزارت کشور برای برگزاری انتخابات روستاها دستورالعمل‌هایی در نظر می‌گیرد، اما براساس قانون مدون انتخابات روستاها نحوه برگزاری انتخابات را برعهده مقامات استانی می‌گذارد. بنابراین، تا زمانی که انتخابات روستاها به طور آزمایشی آغاز شد در برخی مناطق هم فرآیند ثبت‌نام از کاندیداها به صورت منظم و مناسب صورت نگرفت. نهایتاً در سال ۱۹۹۸ قانون مدون جدیدی در مورد انتخابات

کمیته‌های روستایی به تصویب رسید که براساس آن برگزاری انتخابات کمیته‌های روستایی جنبه اجباری پیدا می‌کرد. به علاوه، قانون جدید، شرایطی که این انتخابات باید از آن برخوردار باشد را مشخص می‌کرد: رأی‌دهی باید به شکل مخفی صورت گیرد، آرا باید در ملاً عام شمارش شوند و پیروز انتخابات باید بلافاصله پس از شمارش آرا اعلام شود.

رأی‌دهی

در سال ۲۰۰۵، نمایندگان کنگره ملی خلق شیوه رأی‌دهی را که برای انتخاب فرمانداران ایالت‌ها و تعیین ترکیب حکومت‌های ایالتی به کار می‌رفت تغییر دادند. براساس شیوه قدیمی تنها کسانی که قصد داشتند رأی ممتنع بدهند یا بر علیه کاندیداها رأی بدهند باید در روی برگه‌های رأی که در اختیارشان قرار گرفته است علامت بزنند. درحالی که این شیوه احتمالاً در دسر علامتگذاری روی برگه‌های رأی‌دهی را برای کسانی که موافق کاندیداها بودند، از بین می‌برد و زمان رأی‌دهی را کاهش می‌داد، اما به مخفی بودن رأی‌گیری لطمه می‌زد و کسانی را که مخالف کاندیداها بودند، تحت فشار قرار می‌داد. در طول جلسات کنگره ملی خلق از اتاقتک‌های رأی‌دهی استفاده می‌شد، اما این امر به ندرت اتفاق می‌افتاد، زیرا در صورت رفتن نماینده‌ای به داخل این اتاقتک‌ها و رأی دادن همه می‌فهمیدند که نماینده مذکور مخالف کاندیداهاست.

براساس شیوه جدید رأی‌گیری، بر روی برگه رأی‌دهی سه بیضی خالی وجود دارد (موافق، مخالف و ممتنع) و نمایندگان مجلس در یکی از این جاهای خالی علامت

می‌گذارند. هر چند سیستم رأی‌دهی الکترونیک هم اخیراً به‌کار گرفته شده است، اما در مورد مسائل مهمی همچون انتخابات مقامات عالی ایالتی و رهبران حکومتی و تصویب اصلاحات در قانون اساسی هنوز رأی‌دهی به شیوه قدیمی انداختن برگه رأی به داخل صندوق صورت می‌گیرد.

مقررات انتخابات: مقررات مالی و سیاسی مربوط به رأی‌دهی

هزینه‌های انتخابات‌ها توسط دولت صورت می‌گیرد.

ژاپن

نظام انتخاباتی

ژاپن یک کشور مشروطه سلطنتی و نظام حکومتی آن پارلمانی است. پارلمان ژاپن یا مجمع ملی، متشکل از مجلس عوام یا مجلس نمایندگان (شوگین) و مجلس اعیان یا مجلس شوراها (سانگین) است. مجلس نمایندگان ۴۸۰ عضو دارد، درحالی که تعداد نمایندگان انتخابی مجلس شوراها ۲۴۲ نفر است.

نظام انتخاباتی که برای انتخاب اعضای مجلس نمایندگان به‌کار می‌رود نظام انتخاباتی مختلط است، ۳۰۰ نفر از اعضای این مجلس از حوزه‌های انتخابیه تک‌نماینده‌ای و براساس نظام انتخاباتی اکثریتی ساده انتخاب می‌شوند و ۱۸۰ نفر باقیمانده از طریق نظام انتخاباتی تناسبی مبتنی بر لیست‌های حزبی و براساس شیوه دھوندت، که در آن توزیع کرسی‌های مجلس براساس سهم احزاب از آرای ملی در ۱۱ حوزه انتخابیه وسیع صورت می‌گیرد، انتخاب می‌شوند.

کاندیداها می‌توانند هم در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای و هم در حوزه‌هایی که تکلیفشان از طریق نظام تناسبی مشخص می‌شود کاندیدا شوند، اما آنها فقط حق کاندیدا شدن در آن دسته از حوزه‌های انتخابیه تک‌نماینده‌ای را دارند که در داخل محدوده حوزه‌های انتخابیه تناسبی قرار گیرد که در آن کاندیدا شده‌اند. انتخابات مجلس نمایندگان هر چهار سال یکبار برگزار می‌شود.

انتخابات مجلس شوراها هم براساس یک نظام مختلط صورت می‌گیرد، ۷۳ تن از اعضای این مجلس براساس یک نظام اکثریتی ساده در حوزه‌های انتخابیه تک‌نماینده‌ای و ۴۸ عضو دیگر هم از طرق یک نظام تناسبی در یک حوزه انتخابیه واحد که کل کشور را دربرمی‌گیرد و براساس فرمول دھوندت، انتخاب می‌شوند. انتخابات مجلس شوراها هر ۶ سال یکبار برگزار می‌شود و هر ۳ سال یکبار نیمی از اعضا تغییر می‌کنند.

در ژاپن دوره قرون وسطی (دوره توکوگاوا که از سال ۱۶۰۳ تا سال ۱۸۶۷ طول کشید) هرچند نه به شکل مدرن و امروزی آن، انتخابات برگزار می‌شد. در این انتخابات‌ها رهبران شوراهای محلات توسط مردم انتخاب می‌شدند. برگزاری انتخابات به شکل مدرن آن پس از اصلاحات میجی (سال ۱۸۶۸) و زمانی که در سال ۱۸۷۸ براساس قانون مجالس استانی، مجلسی تشکیل شد که اعضای آن مستقیماً توسط مردم انتخاب می‌شدند، آغاز شد. پس از انتخاب مقامات اجرایی و قانونگذاری محلی را رأی مستقیم مردم، حکومت قانون اساسی میجی را به تصویب رساند و یک مجلس امپراتوری با نام مجلس قانونگذاری ژاپن در سال ۱۹۸۰ به‌وجود آمد. این مجلس پس از جنگ جهانی و در سال ۱۹۴۷ به شکل فعلی‌اش درآمد.

چه کسانی می‌توانند رأی بدهند؟

زنان

زنان در سال ۱۹۴۵ از حق رأی بهره‌مند شدند و در نخستین انتخاباتی که در دوران پس از جنگ در آوریل ۱۹۴۶ برگزار شد زنان برای اولین بار از این حق خود استفاده کردند.

سن رأی‌دهی

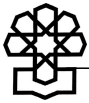
برای شرکت در انتخابات مجلس نمایندگان، حداقل سن لازم ۲۰ سال است، همچنین افراد رأی‌دهنده باید شهروند ژاپن باشند و برای مدت سه سال در آن حوزه انتخابیه سکونت داشته باشند. برای رأی‌دهی در انتخابات مجلس شوراها، شهروندان باید ۳۰ سال سن داشته باشند.

مجرمان

افرادی که به زندان یا مجازات‌های شدیدتر از آن محکوم شده‌اند و نیز کسانی که دوران محکومیت خود را سپری نکرده‌اند؛ افرادی که به‌خاطر تخلفات انتخاباتی محکوم به زندان یا مجازات‌های شدیدتر از آن شده‌اند و نیز کسانی که از حقوق اجتماعی محروم شده‌اند و کسانی که در دوران تصدی یک پست دولتی متهم به گرفتن رشوه شده‌اند، از حق رأی‌دهی محرومند.

مردم به چه کسانی می‌توانند رأی بدهند؟

در ژاپن سه نوع انتخابات برگزار می‌شود: انتخابات عمومی مجلس نمایندگان (هر

چهار سال یک‌بار)، انتخابات مجلس شوراها (هر سه سال یک‌بار برای انتخاب نیمی از اعضای این مجلس) و انتخابات محلی که (هر چهار سال یک‌بار) برای انتخاب مقامات استان‌ها، شهرها و روستاها برگزار می‌شود. از سال ۱۹۴۷ یعنی از زمانی که نظام خودمختاری جدید شکل گرفت تاکنون، فرمانداران استان‌ها، شهرداران و رؤسای شهرها، شهرک‌ها و روستاها و اعضای مجالس محلی، از طریق انتخاباتی که به‌طور همزمان در سرتاسر کشور برگزار می‌شود، انتخاب می‌شوند.

برگزاری انتخابات

نهادهی که مسئولیت برگزاری انتخابات ملی در ژاپن را برعهده دارد شورای مرکزی مدیریت انتخابات می‌باشد. این شورا یکی از سازمان‌های وابسته به وزارت کشور و ارتباطات ژاپن محسوب می‌شود. با این حال، این نهاد مسئول تمامی انتخابات‌هایی که در سطح ملی برگزار می‌شوند، نیست. این نهاد در آن حوزه‌های انتخابیه‌ای که انتخابات آنها براساس نظام انتخاباتی تناسبی برگزار می‌شود، مسئول برگزاری انتخابات است. برگزاری انتخابات در سایر حوزه‌های انتخابیه توسط کمیته نظارت بر انتخابات صورت می‌گیرد، این کمیته توسط حکومت هر استان تشکیل می‌شود. شورای مرکزی مدیریت انتخابات پنج عضو دارد که توسط کابینه و از بین افرادی که توسط مجلس نمایندگان معرفی شده‌اند برای یک دوره سه‌ساله انتخاب می‌شوند، از این پنج نفر بیش دو نفرشان نباید از یک حزب باشند.

کمیته‌های مدیریت انتخابات استان‌ها، مسئول انتخاباتی که برای انتخاب اعضای مجلس نمایندگان در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای برگزار می‌شود، هستند. این کمیته‌ها

همچنین مسئول برگزاری انتخابات‌هایی که برای انتخاب اعضای مجلس شوراها، فرمانداران استان‌ها و اعضای شوراهای استانی برگزار می‌شود، هستند. کمیته‌های مدیریت انتخابات استان‌ها چهار عضو دارند که توسط شوراهای استانی و برای یک دوره چهارساله انتخاب می‌شوند.

کمیته مدیریت انتخابات شهرها، مسئول برگزاری انتخابات‌هایی که برای انتخاب رئیس شهرداری‌ها و اعضای شوراهای شهری برگزار می‌شود هستند. این کمیته‌ها چهار عضو دارند که توسط شورای شهرها و برای یک دوره ۴ساله انتخاب می‌شوند. هر استان و شهر کمیته مدیریت انتخابات مختص به خود دارد. به‌علاوه هریک از مناطق ویژه کلان‌شهر توکیو و دوازده شهر جدیداً ساخته شده کمیته‌های مدیریت انتخابات مخصوص به خود دارند.

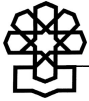
رأی‌دهی

در ژاپن رأی‌دهی اجباری نیست. از سال ۱۹۹۸ این امکان برای ژاپنی‌های مقیم خارج از کشور فراهم شده تا از طریق رأی‌دهی از راه دور در انتخابات شرکت کنند.

مقررات انتخابات: مقررات سیاسی و مالی مربوط به رأی‌دهی

درآمد احزاب

سقف درآمد احزاب، محدودیت‌هایی اعمال شده بر منابع درآمد احزاب و مقررات مربوط به افشای درآمدها: براساس مقررات مربوط به افشای درآمدها فقط احزاب سیاسی موظفند میزان کمک‌های مالی دریافتی خود را افشا کنند. اما کسانی که به

احزاب سیاسی کمک مالی می‌کنند ملزم نیستند میزان کمک‌های اعطایی خود را اعلام کنند، با این حال میزان کمک‌های سالیانه آنها سقف خاصی دارد. همچنین اعطای کمک‌های مالی ازسوی افراد ناشناس و خارجی‌ها به احزاب سیاسی ممنوع است، اما اعطای کمک ازسوی شرکت‌ها به آنها ممنوع نیست.

- هزینه‌های حزبی: سقف هزینه‌های حزبی و مقررات مربوط به افشای آنها

در ژاپن مقررات خاصی در رابطه با افشای هزینه‌های صورت گرفته ازسوی احزاب سیاسی وجود دارد، اما این هزینه‌ها سقف مشخصی ندارند.

- کمک‌های مستقیم و غیرمستقیم دولتی

احزاب سیاسی هم در زمان انتخابات و هم در فاصله بین انتخابات‌ها براساس تعداد نمایندگان خود در مجلس قانونگذاری می‌توانند از کمک‌های مالی دولتی استفاده کنند. کمک‌های مالی غیرمستقیم دولتی همچون دسترسی رایگان به رسانه‌های جمعی (رادیو و تلویزیون و تبلیغات در روزنامه‌ها) در زمان رقابت‌های انتخاباتی و نیز تخفیف‌های مالیاتی به کسانی که به احزاب سیاسی کمک مالی می‌کنند هم در اختیار احزاب و کمک‌کنندگان قرار می‌گیرد.

- میزان جمعیت شرکت‌کننده در انتخابات

میزان جمعیت شرکت‌کننده در انتخابات از دهه ۱۹۸۰ تاکنون نوسان زیادی داشته است به‌گونه‌ای که در سال ۱۹۹۵ به ۴۵ درصد کاهش یافته، اما در سال ۲۰۰۵ به ۶۸ درصد افزایش یافته است.

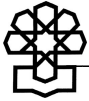

نظام انتخاباتی

استرالیا یک کشور مشروطه سلطنتی است. استرالیا یک پارلمان ملی، ۶ پارلمان ایالتی و ۲ پارلمان منطقه‌ای دارد. در انتخابات هر کدام از این پارلمان‌ها، نظام انتخاباتی خاصی به‌کار می‌رود. پارلمان ملی ۲ مجلس دارد: مجلس نمایندگان (مجلس عوام) مجلس سنا (مجلس اعیان). در سطح ملی، حداقل هر ۳ سال یک‌بار انتخابات برگزار می‌شود. مجلس نمایندگان ۱۵۰ عضو دارد که برای یک دوره سه‌ساله، از حوزه‌های انتخابیه تک‌نماینده‌ای و براساس یک نظام انتخاباتی ترجیحی انتخاب می‌شوند. مجلس سنا ۷۶ عضو دارد که بخشی از آنها از طریق یک نظام انتخاباتی ترجیحی در حوزه‌های انتخابیه ایالتی که هریک ۱۲ نماینده دارند انتخاب می‌شوند و بخش دیگری از آنها از طریق یک نظام انتخاباتی تکراری غیرقابل انتقال در حوزه‌های انتخابیه منطقه‌ای که از هریک از آنها ۲ نماینده انتخاب می‌گردند. مدت خدمت سناتورهای ایالتی ۶ ساله است و نیمی از این سناتورها هر ۳ سال یک‌بار عوض می‌شوند.

چه کسانی می‌توانند رأی بدهند؟

نخستین انتخابات استرالیا در سال ۱۸۴۳ و برای انتخاب اعضای شورای قانونگذاری ایالت نیوسوتولز برگزار شد. در این انتخابات تنها مردانی که ملکی به ارزش ۲۰۰ پوند داشتند و یا دارای خانه‌ای بودند که اجاره سالانه آن ۲۰ پوند بود حق رأی‌دهی داشتند. در سال ۱۸۵۶ تمامی این شروط شغلی و مالی حذف شد و تمامی مردان بریتانیایی که بیش از بیست‌ویک سال سن داشتند در استرالیا جنوبی از حق رأی

برخوردار شدند. در دهه ۱۹۸۰ اصل یک رأی برای هر فرد پذیرفته شد و اصل برخورداری برخی افراد از چند حق رأی حذف شد.

زنان

استرالیا جنوبی اولین ایالتی بود که در سال ۱۸۹۴ به زنان بالاتر از بیست‌ویک سال حق رأی اعطا کرد. سایر ایالت‌ها بین سال‌های ۱۸۹۹ و ۱۹۰۸ این حق را به زنان اعطا کردند. در سال ۱۹۰۲ قانون حق رأی ملی به تصویب رسید، براساس این قانون تمامی زنان (به‌غیر از زنان بومی در برخی ایالت‌ها) از حق شرکت در انتخابات فدرال بهره‌مند شدند.

اقلیت‌ها

از دهه ۱۸۵۰ براساس قوانین اساسی ایالت‌های ویکتوریا، نیوسوتولز، تاسمانی و استرالیا جنوبی تمامی مردان بریتانیایی بالاتر از بیست‌ویک سال از جمله مردان بومی، از حق رأی بهره‌مند شدند. هنگامی که زنان استرالیا جنوبی در سال ۱۸۹۵ از حق رأی‌دهی و کاندیدا شدن در انتخابات پارلمان برخوردار شدند، زنان بومی هم از این حق بهره‌مند شدند و تنها در کوئینزلند و استرالیا غربی بومی از حق رأی‌دهی محروم بودند. با این‌حال فقط تعداد اندکی از زنان بومی از حقوق خود اطلاع داشتند و در انتخابات شرکت می‌کردند. اما مردان و زنان بومی ایالت استرالیا جنوبی در انتخابات پارلمانی که در سال ۱۹۰۱ برگزار شد شرکت کردند. این نخستین پارلمان ملی پس از شکل‌گیری قانون حق رأی را در سال ۱۹۰۲ به تصویب رساند که

براساس آن زنان از حق رأی بهره‌مند بودند، اما بومیان و سایر افراد «رنگین‌پوست» از این حق محروم بودند، مگر اینکه مشمول ماده (۴۱) قانون اساسی می‌شدند. براساس این ماده هر فردی که از حق شرکت در انتخابات ایالتی برخوردار بود، باید از حق شرکت در انتخابات ملی هم برخوردار باشد. پس از دهه ۱۹۴۰ بومیان در سرتاسر استرالیا از حق رأی‌دهی برخوردار شدند. در سال ۱۹۴۹، دولت کارگری چیپلی قانونی را به تصویب رساند که براساس آن هر کسی از حق رأی در انتخابات ایالتی برخوردار است می‌تواند در انتخابات ملی هم شرکت کند. در سال ۱۹۶۲ استرالیای جنوبی به بومیان حق رأی ایالتی اعطا کرد و حکومت لیبرال منزیس هم به آنها حق رأی ملی اعطا کرد. از آن زمان تاکنون تمامی بومیان از حقوق کامل و برابر با سایر شهروندان کشور برخوردارند.

سن رأی‌دهی

تمامی شهروندان استرالیا که ۱۸ سال و بیشتر سن دارند می‌توانند در انتخابات شرکت کنند.

مجرمان

قانون حق رأی ملی که در سال ۱۹۰۲ به تصویب رسید آن دسته از مجرمانی را که به یک سال یا بیشتر زندان محکوم شده‌اند از حق رأی‌دهی محروم می‌سازد. این قانون در سال ۱۹۸۳ اصلاح شد و براساس آن فقط کسانی که براساس قوانین ملی یا ایالتی یا منطقه‌ای به ۵ سال یا بیشتر زندان محکوم شده‌اند از حق رأی محرومند. در سال ۱۹۹۵ هم قانونی تصویب شد که براساس آن افرادی که محکوم به ۵ سال یا بیشتر زندان شده‌اند و این دوران را پشت سر گذاشته‌اند از حق رأی محروم می‌شوند.

مردم به چه کسانی می‌توانند رأی بدهند؟

مردم حق انتخاب نمایندگان در سطوح سه‌گانه حکومتی را در فواصل معین دارند: شوراهای محلی، حکومت ایالت‌ها و حکومت فدرال.

برگزاری انتخابات

کمیسیون انتخابات استرالیا مسئول برگزاری انتخابات‌ها و رفراندوم‌های فدرال در استرالیا است. بین سال‌های ۱۹۷۳ تا ۱۹۸۴ نام این کمیسیون اداره انتخابات استرالیا بود و زیر نظر وزارت کشور استرالیا در سال ۱۹۰۲ ایجاد شد. در سال ۱۹۸۴ و پس از آنکه اصلاحات بنیادینی در قانون انتخابات ملی مصوب سال ۱۹۱۸ به‌عمل آمد کمیسیون انتخابات استرالیا به‌عنوان یک نهاد مستقل شکل گرفت.

این کمیسیون همچنین مسئول تهیه و نگهداری فهرست رأی‌دهندگان؛ ثبت‌نام و رأی‌دهی اجباری؛ اطلاع‌رسانی و آموزش در مورد انتخابات؛ نظارت بر مقررات مربوط به کمک‌های مالی دولتی به احزاب و نیز افشای میزان این کمک‌ها براساس قانون انتخابات ملی مصوب سال ۱۹۱۸ می‌باشد.

در تمامی ایالت‌ها و منطقه شمالی، یک ناظر انتخاباتی مسئول مدیریت امور انتخاباتی در دوران آن ایالت یا منطقه می‌باشد. هر ناحیه انتخاباتی دارای یک اداره دائمی انتخابات ناحیه است که مسئول مدیریت امور انتخاباتی ناحیه است.

رأی‌دهی

درحال حاضر، هم ثبت‌نام در انتخابات و هم رأی‌دهی برای افرادی که واجد شرایط

رأی‌دهی هستند اجباری است. نخستین انتخابات فدرال استرالیا در سال ۱۹۰۲ برگزار شد، رأی‌دهی از سال ۱۹۲۴ تاکنون اجباری بوده است. برخی از اموری که امروزه بنیان فعالیت‌های انتخاباتی در دموکراسی‌های مدرن محسوب می‌شوند برای نخستین بار توسط استرالیایی‌ها ابداع شدند. مثال این امور طراحی «برگه‌های رأی‌دهی استرالیایی» بود که در سال ۱۸۵۵ در ایالت ویکتوریا به‌کار گرفته شد.

رأی‌دهندگان به شیوه‌های زیر می‌توانند در انتخابات شرکت کنند:

- حضور در شعبه‌های اخذ رأی ناحیه‌ای که در آن ثبت‌نام کرده‌اند،

- رأی‌دهی از راه دور،

- حضور در آن دسته از شعبه‌های اخذ رأی که در خارج از ناحیه‌ای است که در

آن ثبت‌نام کرده‌اند، اما جزء حوزه‌های ایالت محل زندگی وی محسوب می‌شود.

- رأی‌دهی پیشاپیش،

- رأی‌دهی به شیوه بین ایالتی یعنی با مراجعه به مراکز رأی‌دهی بین ایالتی در

حوزه‌های انتخابیه‌ای که جزء حوزه‌های انتخابیه ناحیه یا ایالتی که در آن ثبت‌نام

کرده نمی‌باشد.

- رأی‌دهی موقتی: در شرایطی که نام رأی‌دهنده‌ای در فهرست رأی‌دهندگان

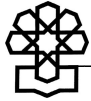
نیست یا در صورتی که نام رأی‌دهنده جزء افرادی است که رأی داده‌اند، اما وی مدعی

است که رأی نداده او می‌تواند یک رأی موقتی بدهد. این رأی تا زمانی که اسناد

ثبت‌نام وی چک نشود شمارش نمی‌شود.

- رأی‌دهی سیار: در این شیوه گروه رأی‌دهی کمیسیون انتخابات استرالیا

صندوق‌های رأی‌دهی را به نزد رأی‌دهندگانی که قادر به حضور در شعبه‌های اخذ

رأی نیستند نظیر افرادی که در بیمارستان‌ها، آسایشگاه‌ها، زندان‌ها و مناطق دورافتاده هستند می‌برند.

مقررات انتخابات: مقررات سیاسی و مالی مربوط به رأی‌دهی

درآمد احزاب

سقف درآمد احزاب، محدودیت‌های اعمال شده بر منابع درآمدی احزاب و مقررات مربوط به افشای درآمدها: در استرالیا احزاب موظفند میزان کمک‌های مالی دریافتی خود را افشا کنند، اما این کمک‌ها سقف خاصی ندارند. همچنین اعطای کمک از سوی خارجی‌ها یا شرکت‌ها به احزاب سیاسی ممنوع نیست. با این‌حال اعطای کمک‌های مالی بیش از ۱۰۰۰ دلار استرالیا (حدود ۶۷۰ دلار آمریکا) از سوی افراد ناشناس به احزاب سیاسی ممنوع است.

هزینه‌های حزبی: سقف هزینه‌های حزبی و مقررات مربوط به افشای آنها

کاندیدها، احزاب سیاسی و سایر گروه‌ها باید میزان هزینه‌های صورت گرفته توسط خود را با جزئیات کامل به اطلاع کمیسیون انتخابات استرالیا برسانند. با این‌حال این هزینه‌ها سقف خاصی ندارند.

کمک‌های مستقیم و غیرمستقیم دولتی

اعطای کمک‌های مالی به احزاب توسط دولت در سال ۱۹۸۳ آغاز شد. احزاب سیاسی قانونی، نامزدهای مستقل و گروه‌هایی که توسط احزاب معرفی نشده‌اند، چنانچه موفق به

کسب ۴ درصد یا بیش از ۴ درصد آرای رأی‌دهندگان شوند می‌توانند از کمک‌های مالی اعطایی از سوی دولت بهره‌مند شوند. احزاب و کاندیدیهایی که قصد استفاده از کمک‌های مالی دولتی را دارند باید در کمیسیون انتخابات استرالیا ثبت‌نام کنند.

میزان جمعیت شرکت‌کننده در انتخابات

از دهه ۱۹۶۰ تاکنون، میزان جمعیت شرکت‌کننده در انتخابات همواره نزدیک به ۹۵ درصد بوده است، دلیل این امر را می‌توان اجباری بودن رأی‌دهی در این کشور دانست.

منبع و مأخذ

- ترجمه چهار فصل از کتاب "Voting Election the World Over"، ۲۰۰۹.

شناسنامه گزارش

شماره مسلسل: ۱۰۳۷۸

عنوان گزارش: فرآیند انتخابات و رأی‌گیری در کشورهای مختلف (۴) (هند، چین، ژاپن و استرالیا)

نام دفتر: مطالعات سیاسی (گروه سیاست داخلی)

تهیه و ترجمه: ابوذری رفیعی قهساره

ناظر علمی: ابوذری گوهری مقدم

متقاضی: معاونت پژوهشی

سرپرستان: حسین صدری‌نیا

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ انتشار: ۱۳۸۹/۶/۶